

der rimelige Forhold, hvad maaske godt kan vare en rum Tid — i alt Fald inden Forholdene efter Krigen bliver saaledes konsolideret, at der kan bygges paa dem —, vil føle sig opfordret til at stille vedkommende Industrigræne frit, saaledes at de ikke er bundne ved de Anskuelser og Udtalelser, der er afgivne paa Grundlag af Krigsforhold, der maaske ikke mere eksisterer, og vise dem det Hensyn at henvende sig til dem paa ny for at høre deres Udtalelser om, hvordan Forholdene efter deres Mening ligger, naar vi en Gang er kommet ind i de rolige Tilstande, som vi nu, som sagt, kun kan skimte i en forholdsvis fjern Fremtid. Jeg vil henstille til den højtærede Finansminister at udtale sig herom.

Finansministeren (Brandes): Det er rigtigt, at Finansministeriet har henvendt sig til Landets industridrivende om Betænkninger og Udtalelser i Anledning af den forestaaende Toldlovsrevision, og at det skete inden Krigen. Af saadanne Betænkninger har man faaet ganske enkelte, og man venter flere. Naar Ministeriet ikke har ønsket, at de industridrivende skulde standse deres Arbejde i saa Henseende, ligger det i, at Ministeriet ikke selv har standset Arbejdet paa den fremtidige Toldlov; Arbejdet fortsættes i ret stor Udstrækning. Noget andet er, at man fra Finansministeriets Side har ment, at der ikke er nogen Mulighed for om et Aar at fremsætte et Forslag til Toldlov i den høje Rigsdag. Det ærede Medlem spurgte mig, om Finansministeriet inden Revisionen vilde stille de industridrivende frit i Henseende til deres allerede fremkomne eller fremkommende Udtalelser, saa at de kan tages op til ny Forhandling — saaledes vil jeg forstaa det ærede Medlem. Derom maa jeg sige, at saaledes som jeg ser paa Forholdet, og for saa vidt jeg kan binde Finansministeriet, er det villigt til at imødekomme det ærede Medlems Henvendelse. Man har i Forvejen tænkt sig, at man maatte skride til en saadan Foranstaltning, hvorved man paa ny optog Sagen til Drøftelse, henvendte sig til de paagældende eller modtog deres Henvendelser for at opnaa det bedst mulige Grundlag for den nye Toldlov. Jeg mener hermed at have besvaret det ærede Medlems Henvendelse i den Aand, hvori den er rettet til mig, og imødekommende.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 64 Stemmer.

Første Viceformand (K. M. Klausen): Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Saltvandsfiskeri.

Forhandlingen genoptoges.

Emil Petersen: De i Lovforslaget foreslaaede Ændringer i Lov om Saltvandsfiskeri betragter jeg ligesom de tidligere Talere i det store og hele som Forbedringer, og skønt jeg kan være enig med mit Partis Ordfører, det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Munk-Poulsen), er der dog et Par Punkter, hvor jeg tillader mig at gøre det kommende Udvalg opmærksom paa nogle ønskede Suppleringer og Ændringer i Lovforslaget.

§ 5, der angaar Bundgarnsfiskeriet og Fortrinsretten til en Bundgarnsplads i 3 Aar, er meget ændret og specificeret, i det hele taget forbedret, men jeg savner i den en Bestemmelse, der i højere Grad end hidtil kan bevirke, at ingen indtager flere Bundgarnspladser, end de virkelig vil benytte. Det hedder ganske vist i næstsidste Stykke, at ingen kan erhverve Fortrinsret til at benytte flere Bundgarnspladser, end han vil og kan besætte med Bundgarn, og i sidste Stykke nævnes de Tilfælde, hvor en Bundgarnsplads kan fortabes, nemlig for det første, naar Pladsen for Rødskabets Hovedpæl ikke inden 15. Februar er afmærket paa den i Paragraffen angivne Maade, for det andet, naar Garnet ikke er udsat i rette Tid, og for det tredje, naar der benyttes Bundgarn af en mindre Størrelse end den i Paragraffen angivne. Disse Bestemmelser værner neppe tilstrækkeligt imod, at en Fisker kan finde paa at indtage flere Bundgarnspladser, end han benytter, og derved i et helt Aar hindre andre Fiskere i at benytte en god og fordelagtig Bundgarnsplads. Jeg tror, det i denne Paragraf udtrykkelig burde nævnes, at den, der indtager flere Bundgarnspladser, end han virkelig benytter, paadrager sig Bødeansvar efter § 56, første Stykke.

Det ærede Medlem for Hjørring Amts